

zhodnocovat. Britové právě podobnými počiny potvrzují sebe sama jako nositele pozitivních hodnot civilizace, ukazují, že ztráta tohoto statutu pod vlivem bouřlivých politických a společenských změn 20. století byla buď krátkodobá, nebo jen zdánlivá.

Naše reflexe vlastních dějin se od té britské značně liší. Commonwealth zákonitě musí poskytovat národu v jeho čele zcela jinou perspektivu náhledu na historii i na současnost.

Řada umělecko-historických a výstavních projektů z poslední doby potvrdila nepřipravenost českého prostředí na reflektování negativních momentů vlastních dějin. Přesněji řečeno způsob, jakým byly odborným i laickým publikem tyto projekty přijímány, signalizoval nechuť a neochotu připomínat si některé nepříjemné a nelichotivé aspekty české historie umění. Velká výstava Mikoláše Aíše, připravená Národní galerií a doprovázená výstavním katalogem, nedotáhla autorský záměr poskytnout originální pohled na jednoho z „homunkulů“ českých dějin umění do úspěšného konce. Proč se tak nestalo, nebylo možné z mnoha důvodů na odborné ani žádné jiné úrovni diskutovat. Přitom zviditelnění těchto okolností vzniku alšovského projektu by k tématu motivů kosmetického upravování, zjednodušování a všeobecného mrzačení našich dějin mohlo blahodárně přispět. Vždyť motivy k opětovnému balzamování velikánů našeho národního umění jsou i dnes politicky a ideologicky podbarvené. Jestliže jsme na oficiální úrovni ještě nedospěli k upřímnosti, která by odhalila lacinost a účelovost stylizací některých našich národních umělců, mohli bychom tak činit alespoň v rámci odborných diskusí, vedených ovšem veřejně.

Veřejný dialog se však v současných českých umělecko-historických kruzích příliš nenosí. Doplátily na to projekty, které svým tématem k diskusi vyloženě vybízely, v souladu s aktuálními českými zvyklostmi byly však komentovány nanejvýš u kavárenských či hospodských stolů. Galerie hlavního města Prahy představila nedávno v 2. patře Městské knihovny výstavu s názvem „Bruselský sen“. Fenomén, který představovala, nepostrádal negativní prvky. Problematika „bruselského stylu“, neoddělitelně spjatého s propagandou a ideologií komunistického Československa přece rovněž vybízela k prodiskutování politického rozměru některých našich národních mýtů. Už ironický název výstavy napovídal, že autorský tým výstavy chce na tyto aspekty upozornit – jakým způsobem tak učinil a do jaké míry se mu to povedlo, se však nestalo předmětem širší odborné výměny názorů.

Můžeme ještě dnes vnímat dějiny umění v obrozeneckém duchu jako rejstřík metod a prostředků k nalézání

c/o ÚDU AV ČR, v. v. i., Husova 4, 110 00 Praha 1) nebo na mailovou adresu sjezd@dejinyumeni.cz nejpozději do 20. ledna 2009. Poté bude přípravný výbor rozšířen o vedoucí jednotlivých sekcí a spolu s nimi do konce března rozvrhne konkrétní program sjezdu.

Je-li někdo schopen a ochoten pomoci se získáváním potřebných sponzorů, obraťte se prosím o bližší informace na přípravný výbor na výše uvedených adresách, stejně jako s dalšími nápady a iniciativami k oživení sjezdového setkání.

Za přípravný výbor: Milena Bartlová, předsedkyně UHS

Nově upravené webové stránky UHS

Vážení kolegové a kolegyně, chceme vás upozornit na nově upravené webové stránky UHS na „dobré adrese“ www.dejinyumeni.cz. Chtěli bychom z nich spolu s vámi vybudovat centrální uzel pro získávání a šíření informací, týkajících se historiků umění v Česku. Bohužel nemáme finanční prostředky pro provoz skutečně profesionálního informačního centra, přesto považujeme za potřebné pokusit se o zprovoznění aspoň jednoduché verze. Tuto zprávu jsme počátkem listopadu rozeslali na maximální počet mailových adres, které jsme měli k dispozici.

I nadále budeme pro členy vydávat dvakrát ročně tištěný Bulletin UHS. Jeho tisk a rozesílání poštou tvoří velkou část výdajů UHS. Můžeme z nich část uspořít, pokud se ti z vás, kdo jsou ochotni se spokojit se zasláním mailem ve formátu PDF, přihlásí na mailové adrese list-admin@dejinyumeni.cz.

Toto číslo Bulletinu je dostupné i na naší webové adrese, spolu s úplným archívem starších čísel.

Nabízíme zejména novou službu aktuálního informování pomocí tzv. mailing listu. Zpravidla jednou týdně dostanete mailem souhrn informací, které došly na adresu správců webu UHS. Klíčové ale je, aby všichni, ke komu se relevantní informace dostanou, je správcům zasílali. Jedině tak bude tato služba uspokojivě fungovat. Více podrobností, pravidla, adresy a způsob přihlášení i odhlášení najdete na www.dejinyumeni.cz nebo pište na adresu: suchanek@mail.muni.cz.

Výbor UHS

K obnově Karlova mostu

Josef Štulc

Článek v MF Dnes z 1. listopadu 2008, který citoval závěry šetření Památkové inspekce Ministerstva kultury a komentáře jejího ředitele JUDr. Jiřího Varhánika, spustil déšť mediálních spekulací o vážném ohrožení Karlova mostu nekvalifikovaně prováděnou obnovou. Zpochybněna byla nejen zodpovědnost vlastníka památky, hlavního města Prahy, a jím vybraných firem, ale eo ipso i kompetentnost „památkářů“, kteří takové poškozování nejcennější národní kulturní památky tolerují. Martin Komárek pak v úvaze v MF Dnes z 5. listopadu věc lapidárně shrnul, že buď je nekompetentní a nekvalifikovaná Památková inspekce a měla by být proto jako zbytečný orgán zrušena, nebo jsou nekompetentní a nekvalifikovaní památkáři a měli by být zrušeni oni.

Takto zaměřená mediální kampaň musela u široké obce historiků umění vyvolat vážné znepokojení, a to jak o osud mostu, tak o účinnost a kvalifikovanost státní památkové péče. Protože se zveřejněnou a médií nafouknutou kritikou provedených prací na mostě nesouhlasím, považuji ji za účelovou, neobjektivní a v mnohém odborně nekvalifikovanou a protože, jak je notorickým zvykem, se média ráda podílejí na šťavnatém osočení, ale trpělivě vysvětlení skutečného stavu věci je nezajímá a nedají mi již prostor, uvítal jsem, že mne redakce Bulletinu vyzvala, abych se k problému, v němž jsem nebyl přímo zúčastněn, vyjádřil. Nezáměrně se tak v tomto výjimečném případě stanu advokátem Magistrátu hl. m. Prahy, k jehož činnosti v ochraně pražských památek a při proměnách historického jádra města mám jinak již řadu let vážné výhrady. Svůj názor na obnovu Karlova mostu se pokusím shrnout v následujících zestručněných bodech.